

Evangelium

na každý den
2024

e-knihy

Autor podnětů k rozjímání P. Ambrož Petr Šámal OPraem

© Nakladatelství PAULÍNKY, 2023
www.paulinky.cz

ISBN 978-80-7450-440-2 (Tištěná kniha, 1. vyd.)
ISBN 978-80-7450-444-0 (PDF)
ISBN 978-80-7450-445-7 (ePub)
ISBN 978-80-7450-446-4 (Mobipocket)

Děkujeme Vám za nákup této e-knihy. Jsme rádi, že můžeme touto cestou přinášet dobré zprávy do světa digitálních médií.

Jestliže se Vám podařilo dokument stáhnout z nějakého webu bez placení, tak si jej, prosím, pořídte ještě jednou, férově, na našich webových stránkách <http://www.paulinky.cz/obchod/E-knihy/>. Může se Vám zdát, že je to zbytečné a že chceme na e-knihách vydělávat, ale i vydání e-knihy nás něco stojí, zejm. autorská práva, překlad a redakční práci. Vaše platby nám tak umožňují vydávání dalších titulů v elektronické podobě.

Nakladatelství Paulínky

www.paulinky.cz

O souboru

Tato e-kniha nabízí elektronický obsah, díky němuž se můžete rychleji zorientovat a vyhledat si požadovaný den s aktuálním evangelním úryvkem.

Bratři a sestry,

živíme se všeličím, o všelicos se zajímáme. O tom, co nás zajímá, dokážeme často zaníceně a dlouze hovořit: je to náš život, nebo aspoň „koření života“...

Bůh také mluví. Také ho zajímá spousta věcí a dokáže o nich se zápallem mluvit. Lze říci, že ho toho zajímá daleko víc než nás (vždyť všechno stvořil, protože chtěl – ničím k tomu nebyl nucen) a hlavně ho zajímá naše spása – abychom měli život, a to život v hojnosti (srov. Jan 10,10). Povolal nás z nicoty k bytí, aby nás přizval k účasti na štěstí, které sám prožívá uvnitř Nejvyšší Trojice. Volá nás a zve nás k tomu celým srdcem, celou svou bytostí, protože svět je stvořen tak, aby v Něm nacházel své naplnění.

Zvěst nekonečného Boha nelze vystihnout žádnými lidskými komentáři, ale Boží milostí v nich může zasvítit paprsek Pravdy, která nás tolik přesahuje. Denní rozjímání nad texty evangelií, jak nám je předkládá liturgický rok, se nám pak mohou stát pokrmem pro duši a „světlem pro naše kroky“, jak říká žalmista, bude nám odhalovat Boží tvář, Kristovo srdce. Moc bych si přál, aby tomu moje úvahy aspoň nepřekážely.

Pán vám žehnej!

P. Ambrož Petr Šámal OPraem

1	P	Slavnost Matky Boží, Panny Marie – <i>Nový rok</i>	Světový den modliteb za mír
2	Ú	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského – <i>Karina</i>	
3	S	Nejsvětější Jméno Ježíš, sv. Jenovéfa – <i>Radmila</i>	
4	Č	Sv. Anděla z Foligna – <i>Diana</i>	
5	P	Sv. Telesfor – <i>Dalimil</i>	
6	S	Slavnost Zjevení Páně – <i>Tři králové</i>	
7	N	Sv. Rajmund z Peñafortu – <i>Vilma</i>	Svátek Křtu Páně
8	P	Sv. Severin – <i>Čestmír</i>	
9	Ú	Sv. Julián – <i>Vladan</i>	
10	S	Sv. Agathon (Dobromil) – <i>Břetislav</i>	
11	Č	Ct. Marie Elekta – <i>Bohdana</i>	
12	P	Sv. Probus (Pravoslav) – <i>Pravoslav</i>	
13	S	Sv. Hilarius z Poitiers – <i>Edita</i>	
14	N	Sv. Sáva Srbský – <i>Radovan</i>	
15	P	Sv. Pavel Poustevník – <i>Alice</i>	
16	Ú	Sv. Marcel I. – <i>Ctirad</i>	
17	S	Památka sv. Antonína Velikého – <i>Drahoslav</i>	
18	Č	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů – <i>Vladislav</i>	Týden modliteb za jednotu křesťanů (18.–25. 1.)
19	P	Sv. Márius a Marta a jejich synové – <i>Doubravka</i>	
20	S	Sv. Fabián a Šebestián – <i>Ilona</i>	
21	N	Sv. Anežka Římská – <i>Běla</i>	Neděle Božího slova
22	P	Sv. Vincenc – <i>Slavomír</i>	
23	Ú	Sv. Ildefons – <i>Zdeněk</i>	
24	S	Památka sv. Františka Saleského – <i>Milena</i>	
25	Č	Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola – <i>Miloš</i>	
26	P	Památka sv. Timoteje (Bohuslav) a Tita – <i>Zora</i>	
27	S	Sv. Anděla Mericiová – <i>Ingrid</i>	
28	N	Sv. Tomáš Akvinský – <i>Otýlie</i>	
29	P	Sv. Sulpicius – <i>Zdislava</i>	
30	Ú	Sv. Martina – <i>Robin</i>	
31	S	Památka sv. Jana Boska – <i>Marika</i>	Světový den pomoci malomocným

1	Č	Sv. Pionius – Hynek	
2	P	Svátek Uvedení Páně do chrámu – <i>Nela, Hromnice</i>	Světový den zasvěceného života
3	S	Sv. Blažej, sv. Ansgar (Oskar) – <i>Blažej</i>	
4	N	<i>Sv. Ondřej Corsini – Jarmila</i>	
5	P	Památka sv. Agáty (Háta, Dobruše) – <i>Dobromila</i>	
6	Ú	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů – <i>Vanda</i>	
7	S	Sv. Richard – <i>Veronika</i>	
8	Č	Sv. Josefina Bakhita, sv. Jeroným Emiliani, ct. Mlada – <i>Milada</i>	
9	P	Sv. Apollonie – <i>Apolena</i>	
10	S	Památka sv. Scholastiky – <i>Mojmír</i>	
11	N	<i>Panna Maria Lurdská – Božena</i>	Světový den nemocných
12	P	Sv. Benedikt Aniánský – <i>Slavěna</i>	
13	Ú	Sv. Kateřina Ricciová – <i>Věnceslav</i>	
14	S	Sv. Valentin – <i>Valentýn</i>	Popeleční středa
15	Č	Sv. Jiřina, bl. Bedřich Bachstein a druhové – <i>Jiřina</i>	
16	P	Sv. Juliána – <i>Ljuba</i>	
17	S	Sv. Alexius a druhové – <i>Miloslava</i>	
18	N	<i>Sv. Simeon – Gizela</i>	1. neděle postní
19	P	Bl. Godšalk – <i>Patrik</i>	
20	Ú	Sv. Nikefor – <i>Oldřich</i>	
21	S	Sv. Petr Damiani – <i>Lenka</i>	
22	Č	Stolce svatého apoštola Petra – <i>Petr</i>	Mezinárodní den skautů a skautek
23	P	Sv. Polykarp – <i>Svatopluk</i>	
24	S	Sv. Modest – <i>Matěj</i>	
25	N	<i>Sv. Valburga – Liliana</i>	
26	P	Sv. Alexandr – <i>Dorota</i>	
27	Ú	Sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie, Řehoř z Nareku – <i>Alexandr</i>	
28	S	Sv. Roman – <i>Lumír</i>	
29	Č	Sv. Kasián – <i>Horymír</i>	

Březen

2024

1	P	Sv. Suitbert – <i>Bedřich</i>	
2	S	Sv. Simplicius – <i>Anežka</i>	
3	N	Sv. Kunhuta – <i>Kamil</i>	
4	P	Sv. Kazimír – <i>Stela</i>	
5	Ú	Sv. Teofil (Bohumil) – <i>Kazimír</i>	
6	S	Bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav) – <i>Miroslav</i>	
7	Č	Sv. Perpetua a Felicita (Blažena) – <i>Tomáš</i>	
8	P	Sv. Jan z Boha – <i>Gabriela</i>	
9	S	Sv. Františka Římská – <i>Františka</i>	
10	N	Sv. Jan Ogilvie – <i>Viktorie</i>	
11	P	Sv. Eulogius z Córdoba – <i>Anděla</i>	
12	Ú	Sv. Kvirin – <i>Řehoř</i>	
13	S	Sv. Patricie (Vlasta) – <i>Růžena</i>	
14	Č	Sv. Matylda – <i>Rút, Matylda</i>	
15	P	Sv. Longin – <i>Ida</i>	
16	S	Sv. Heribert – <i>Elena, Herbert</i>	
17	N	Sv. Patrik – <i>Vlastimil</i>	
18	P	Sv. Cyril Jeruzalémský – <i>Eduard</i>	<i>Den uprchlíků</i>
19	Ú	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie – <i>Josef</i>	
20	S	Sv. Archip – <i>Světлана</i>	
21	Č	Sv. Serapion – <i>Radek</i>	
22	P	Sv. Epafrodit – <i>Leona</i>	
23	S	Sv. Turibius z Mongroveja – <i>Ivona</i>	
24	N	Sv. Kateřina Švédská – <i>Gabriel</i>	<i>Květná neděle</i>
25	P	Sv. Dismas – <i>Marián</i>	<i>Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti</i>
26	Ú	Sv. Kastulus (Haštal) – <i>Emanuel</i>	
27	S	Sv. Rupert – <i>Dita</i>	
28	Č	Sv. Rogát – <i>Soňa</i>	
29	P	Bl. Ludolf (Slavomil) – <i>Tatána</i>	<i>Velký pátek – Novéna k Božímu milosrdenství (29. 3. – 6. 4.)</i>
30	S	Sv. Jan Klimak – <i>Arnošt</i>	
31	N	Bl. Balbína – <i>Kvido</i>	<i>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</i>

Duben

2024

1	P	Sv. Makarius (Blahomír) – <i>Hugo</i>	Pondělí velikonoční
2	Ú	Sv. František z Pauly – <i>Erika</i>	
3	S	Sv. Nikita – <i>Richard</i>	
4	Č	sv. Izidor Sevillský – <i>Ivana</i>	
5	P	Sv. Vincenc Ferrerský – <i>Miroslava</i>	
6	S	Sv. Notger – <i>Vendula</i>	
7	N	Sv. Jan Křtitel de la Salle – <i>Heřman, Hermina</i>	Svátek Božího milosrdenství Světový den zdraví
8	P	Sv. Albert – <i>Ema</i>	Slavnost Zvěstování Páně
9	Ú	Sv. Marie Kleofášova – <i>Dušan</i>	
10	S	Sv. Michael de Sanctis – <i>Darja</i>	
11	Č	Památka sv. Stanislava – <i>Izabela</i>	
12	P	Sv. Julius – <i>Julius</i>	
13	S	Sv. Martin I. – <i>Aleš</i>	
14	N	Sv. Lambert – <i>Vincenc</i>	
15	P	Sv. Anastázie – <i>Anastázie</i>	
16	Ú	Sv. Bernadetta Soubirousová – <i>Irena</i>	
17	S	Sv. Inocenc – <i>Rudolf</i>	
18	Č	Sv. Krescenc (Rostislav) – <i>Valérie</i>	
19	P	Sv. Ema – <i>Rostislav</i>	
20	S	Sv. Hugo – <i>Marcela</i>	
21	N	Sv. Anselm – <i>Alexandra</i>	Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu
22	P	Sv. Leonid – <i>Evženie</i>	
23	Ú	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka – <i>Vojtěch</i>	
24	S	Sv. Jiří, sv. Fidel ze Sigmariny – <i>Jiří</i>	
25	Č	Svátek sv. Marka, evangelisty – <i>Marek</i>	
26	P	Sv. Richarius – <i>Oto</i>	
27	S	Sv. Zita – <i>Jaroslav</i>	
28	N	Sv. Petr Chanel, sv. Ludvík Maria Grignon – <i>Vlastislav</i>	
29	p	Svátek sv. Kateřiny Sienské, patronky Evropy – <i>Robert</i>	
30	Ú	Sv. Zikmund, sv. Pius V. – <i>Blahoslav</i>	

1	S	Sv. Josef Dělník	Svátek práce
2	Č	Památka sv. Atanáše – Zikmund	
3	P	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů – Alexej	
4	S	Sv. Florián – Květoslav	
5	N	Sv. Gothard – Klaudie	Den modliteb za pronásledované křesťany
6	P	Sv. Jan Sarkander – Radoslav	
7	Ú	Sv. Benedikt II. – Stanislav	
8	S	Panna Maria, Prostřednice všech milostí	Den vítězství
9	Č	Sv. Hermus – Ctibor	Slavnost Nanebevstoupení Páně
10	P	Sv. Job, sv. Jan z Ávily – Blažena	Novéna k Duchu Svatému (10.–18. 5.)
11	S	Sv. Ignác z Láconi – Svatava	
12	N	Sv. Pankrác, sv. Nereus a Achilleus – Pankrác	Den modliteb za sdělovací prostředky Mezinárodní den ošetrovatelek – Den matek
13	P	Panna Maria Fatimská – Servác	
14	Ú	Svátek sv. Matěje, apoštola – Bonifác	
15	S	Sv. Izidor, sv. Žofie – Žofie	
16	Č	Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech – Přemysl	
17	P	Sv. Paschal Baylon – Aneta	
18	S	Sv. Jan I. – Nataša	
19	N	Sv. Petr Celestýn – Ivo	Slavnost Sslání Ducha Svatého
20	P	Sv. Klement Maria Hofbauer, sv. Bernardin Sienský – Zbyšek	Památka Panny Marie, Matky církve
21	Ú	Sv. Ondřej Bobola, sv. Kryštof Magallanes a druhové – Monika	
22	S	Sv. Rita z Cascie, sv. Julie – Emil	
23	Č	Sv. Jan Křtitel de Rossi – Vladimír	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
24	P	Sv. Vincent Lerinský – Jana	
25	S	Sv. Beda Ctihodný, sv. Řehoř VII. – Viola	Mezinárodní den ztracených dětí
26	N	Sv. Filip Neri – Filip	Slavnost Nejsvětější Trojice
27	P	Sv. Augustin z Canterbury – Valdemar	
28	Ú	Sv. Emil – Vilém	
29	S	Sv. Pavel VI., papež, sv. Maximin – Maxmilián, Maxim	
30	Č	Sv. Zdislava – Ferdinand	Slavnost Těla a krve Páně
31	P	Svátek Navštívení Panny Marie – Kamila	

1	S	Památka sv. Justina, mučedníka – <i>Laura</i>	<i>Mezinárodní den dětí</i>
2	N	<i>Sv. Marcelin a Petr – Jarmil</i>	
3	P	Památka sv. Karla Lwanga a druhů – <i>Tamara</i>	
4	Ú	Sv. František Caracciolo – <i>Dalibor</i>	
5	S	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka – <i>Dobroslav</i>	<i>Světový den životního prostředí</i>
6	Č	Sv. Norbert – <i>Norbert</i>	
7	P	Sv. Robert – <i>Iveta, Slavoj</i>	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
8	S	Sv. Medard – <i>Medard</i>	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
9	N	<i>Sv. Efrém Syrský – Stanislava</i>	
10	P	Sv. Maxim – <i>Gita</i>	
11	Ú	Památka sv. Barnabáše, apoštola – <i>Bruno</i>	
12	S	Sv. Jan z Fakunda, bl. Marie Antonína Kratochvilová a druhové – <i>Antonie</i>	
13	Č	Památka sv. Antonína z Padovy – <i>Antonín</i>	
14	P	Sv. Anastáz – <i>Roland</i>	
15	S	Sv. Vít – <i>Vít</i>	
16	N	<i>Sv. Benon (Zbyněk) – Zbyněk</i>	
17	P	Sv. Avitus – <i>Adolf</i>	
18	Ú	Sv. Řehoř Barbarigo, sv. Marina – <i>Milan</i>	
19	S	Sv. Jan Nepomuk Neumann, sv. Romuald – <i>Leoš</i>	
20	Č	Sv. Silverius – <i>Květa</i>	
21	P	Památka sv. Aloise Gonzagy – <i>Alois</i>	
22	S	Sv. Jan Fisher a sv. Tomáš More, sv. Paulín Nolánský – <i>Pavla</i>	
23	N	<i>Sv. Josef Cafasso – Zdenka</i>	
24	P	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele – <i>Jan</i>	
25	Ú	Sv. Vilém, ct. Ivan – <i>Ivan</i>	
26	S	Sv. Jan a Pavel – <i>Adriana</i>	<i>Mezinárodní den boje proti narkomanii</i>
27	Č	Sv. Cyril Alexandrijský – <i>Ladislav</i>	
28	P	Památka sv. Ireneje (Lubomír) – <i>Lubomír</i>	
29	S	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů – <i>Petr a Pavel</i>	
30	N	<i>Sv. prvomučedníci římské – Šárka</i>	

1	P	Sv. Theobald (Děpolt) – <i>Jaroslava</i>	
2	Ú	Sv. Ota – <i>Patricie</i>	
3	S	Svátek sv. Tomáše, apoštola – <i>Radomír</i>	
4	Č	Sv. Prokop, sv. Alžběta Portugalská – <i>Prokop</i>	
5	P	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy	<i>Den slovanských věrozvěstů</i>
6	S	Sv. Marie Gorettiiová	<i>Den upálení mistra Jana Husa</i>
7	N	Sv. Wilibald – <i>Bohuslava</i>	
8	P	Sv. Kilián – <i>Nora</i>	
9	Ú	Sv. Veronika Giulianiiová, sv. Augustin Žao Rong a druhové – <i>Drahoslava</i>	
10	S	Sv. Amálie (Libuše) – <i>Libuše, Amálie</i>	
11	Č	Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy – <i>Olga</i>	
12	P	Sv. manželé Ludvík a Zélie Martinovi, sv. Jan Qualbert – <i>Bořek</i>	
13	S	Sv. Jindřich – <i>Markéta</i>	
14	N	Sv. Kamil de Lellis, bl. Hroznata – <i>Karolína</i>	
15	P	Památka sv. Bonaventury – <i>Jindřich</i>	
16	Ú	Panna Maria Karmelská – <i>Luboš</i>	
17	S	Sv. Hyacint a bl. Česlav – <i>Martina</i>	
18	Č	Sv. Emilián – <i>Drahomíra</i>	
19	P	Sv. Makrina – <i>Čeněk</i>	
20	S	Sv. Apolinář, sv. Eliáš – <i>Ilja</i>	
21	N	Sv. Vavřinec z Brindisi – <i>Vítězslav</i>	
22	P	Svátek sv. Marie Magdalény – <i>Magdaléna</i>	
23	Ú	Svátek sv. Brigity, patronky Evropy – <i>Libor</i>	
24	S	Sv. Kristina, sv. Šarbel – <i>Kristýna</i>	
25	Č	Svátek sv. Jakuba, apoštola, sv. Kryštof – <i>Jakub</i>	
26	P	Památka sv. Jáchyma a Anny – <i>Anna</i>	
27	S	Sv. Gorazd a druhové – <i>Věroslav</i>	
28	N	Sv. Nazarius a Celsus – <i>Viktor</i>	
29	P	Památka sv. Marty, Marie a Lázara – <i>Marta</i>	
30	Ú	Sv. Petr Chryzolog – <i>Bořivoj</i>	
31	S	Památka sv. Ignáce z Loyoly – <i>Ignác</i>	

-
1	Č	Památka sv. Alfonse z Liguori – <i>Oskar</i>
2	P	Sv. Eusebius, sv. Petr Julián Eymard – <i>Gustav</i>
3	S	Sv. Lydie – <i>Miluše</i>
4	N	<i>Sv. Jan Maria Vianney – Dominik</i>
5	P	Posvěcení římské baziliky Panny Marie – <i>Kristián</i>
6	Ú	Svátek Proměnění Páně – <i>Oldřiška</i>
7	S	Sv. Kajetán, sv. Sixtus II. a druhové – <i>Lada</i>
8	Č	Památka sv. Dominika – <i>Soběslav</i>
9	P	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy, sv. Roman – <i>Roman</i>
10	S	Svátek sv. Vavřínce, jáhna a mučedníka – <i>Vavřínek</i>
11	N	<i>Sv. Klára – Zuzana</i>
12	P	Sv. Jana Františka de Chantal, sv. Euplus – <i>Klára</i>
13	Ú	Sv. Poncián a Hippolyt, sv. Jan Berchmans – <i>Alena</i>
14	S	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbého – <i>Alan</i>
15	Č	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – <i>Hana</i>
16	P	Sv. Štěpán I. Uherský – <i>Jáchym</i>
17	S	Sv. Myron – <i>Petra</i>
18	N	<i>Sv. Helena – Helena</i>
19	P	Sv. Jan Eudes – <i>Ludvík</i>
20	Ú	Památka sv. Bernarda – <i>Bernard</i>
21	S	Památka sv. Pia X. – <i>Johana</i>
22	Č	Památka Panny Marie Královny – <i>Bohuslav</i>
23	P	Sv. Růžena z Limy – <i>Sandra</i>
24	S	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola – <i>Bartoloměj</i>
25	N	<i>Sv. Ludvík, sv. Benedikt a druhové, sv. Josef Kalasanský, bl. Metoděj Dominik – Radim</i>
26	P	Ct. Martin Středa – <i>Luděk</i>
27	Ú	Památka sv. Moniky – <i>Otakar</i>
28	S	Památka sv. Augustina – <i>Augustýn</i>
29	Č	Památka Umučení sv. Jana Křtitele – <i>Evelína</i>
30	P	Sv. Fiakr – <i>Vladěna</i>
31	S	Sv. Rajmund – <i>Pavčina</i>
-

1	N	Sv. Jiljí – <i>Linda, Samuel</i>	Den modliteb za péči o stvoření
2	P	Sv. Justus – <i>Adéla</i>	
3	Ú	Památka sv. Řehoře Velikého – <i>Bronislav</i>	
4	S	Sv. Růžena z Viterba – <i>Jindřiška</i>	
5	Č	Sv. Terezie z Kalkaty (Matka Tereza), sv. Viktorin (Vítězslav) – <i>Boris</i>	
6	P	Sv. Magnus – <i>Boleslav</i>	
7	S	Sv. Melichar Grodecký – <i>Regína</i>	
8	N	Narození Panny Marie – <i>Mariana</i>	Mezinárodní den gramotnosti
9	P	Sv. Petr Klaver – <i>Daniela</i>	
10	Ú	Bl. Karel Spinola – <i>Irma</i>	
11	S	Sv. Emil – <i>Denisa</i>	
12	Č	Jméno Panny Marie, sv. Quido – <i>Marie</i>	
13	P	Památka sv. Jana Zlatoustého – <i>Lubor</i>	
14	S	Svátek Povýšení sv. Kříže – <i>Radka</i>	
15	N	Panna Maria Bolestná – <i>Jolana</i>	
16	P	Sv. Ludmila – <i>Ludmila</i>	
17	Ú	Sv. Kornélius a Cyprián, sv. Robert Bellarmin, sv. Hildegarda z Bingen – <i>Naděžda</i>	
18	S	Sv. Josef Kupertinský – <i>Kryštof</i>	
19	Č	Sv. Januáriu – <i>Zita</i>	
20	P	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-göna, Pavla Chông Ha-sanga a druhů – <i>Oleg</i>	
21	S	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty – <i>Matouš</i>	Mezinárodní den míru
22	N	Sv. Mořic a druhové – <i>Darina</i>	
23	P	Památka sv. Pia z Pietrelciny, sv. Konstanc z Ankony – <i>Berta</i>	
24	Ú	Sv. Gerard (Jaromír) – <i>Jaromír</i>	
25	S	Sv. Kleofáš – <i>Zlata</i>	
26	Č	Sv. Kosma a Damián – <i>Andrea</i>	Mezinárodní den neslyšících
27	P	Památka sv. Vincence z Pauly – <i>Jonáš</i>	
28	S	Slavnost sv. Václava, hlavního patrona českého národa – <i>Václav</i>	Den české státnosti
29	N	Sv. Michael, Gabriel a Rafael, archandělé – <i>Michal</i>	
30	P	Památka sv. Jeronýma – <i>Jeroným</i>	

1	Ú	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše – Igor	Mezinárodní den hudby
2	S	Památka sv. andělů strážných – Olivie, Oliver	
3	Č	Sv. Maxmilián – Bohumil	
4	P	Památka sv. Františka z Assisi – František	
5	S	Sv. Palmác, sv. Faustyna Kowalská – Eliška	
6	N	Sv. Bruno – Hanuš	
7	P	Památka Panny Marie Růžencové – Justýna	
8	Ú	Sv. Simeon – Věra	
9	S	Sv. Dionýsius a druhové, sv. Jan Leonardi – Štefan, Sára	
10	Č	Sv. Paulín – Marina	
11	P	Sv. Jan XXIII., papež, sv. German – Andrej	
12	S	Sv. Radim – Marcel	
13	N	Sv. Eduard – Renáta	
14	P	Sv. Kalist I. – Agáta	
15	Ú	Památka sv. Terezie od Ježíše – Tereza	
16	S	Sv. Hedvika, sv. Markéta Marie Alacoque – Havel	Světový den výživy
17	Č	Památka sv. Ignáce Antiochijského – Hedvika	
18	P	Svátek sv. Lukáše, evangelisty – Lukáš	
19	S	Sv. Pavel od Kříže, sv. Izák Jogues a druhové – Michaela	
20	N	Sv. Irena – Vendelín	
21	P	Sv. Hilarion, bl. Karel Rakouský – Brigita	
22	Ú	Sv. Jan Pavel II., papež, sv. Marie Salome – Sabina	Den modliteb za misie
23	S	Sv. Jan Kapistránský – Teodor	
24	Č	Sv. Antonín Maria Klaret – Nina	
25	P	Sv. Kryšpín – Beáta	
26	S	Sv. Rustik – Erik	
27	N	Sv. Frumencius – Šarlota, Zoe	
28	P	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	Den vzniku samostatného československého státu (1918)
29	Ú	Sv. Narcis, bl. Marie Restituta Kafková – Silvie	
30	S	Sv. Marcel – Tadeáš	
31	Č	Sv. Wolfgang – Štěpánka	

Listopad

2024

1	P	Slavnost Všech svatých – <i>Felix</i>	
2	S	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – <i>Památka zesnulých</i>	
3	N	<i>Sv. Martin de Porres – Hubert</i>	<i>Mezinárodní den nevidomých</i>
4	P	Památka sv. Karla Boromejského – <i>Karel</i>	
5	Ú	Sv. Zachariáš a Alžběta – <i>Miriam</i>	
6	S	Sv. Leonard (Linhart) – <i>Liběna</i>	
7	Č	Sv. Wilibrord – <i>Saskie</i>	
8	P	Sv. Gottfried (Bohumír) – <i>Bohumír</i>	
9	S	Svátek Posvěcení Lateránské baziliky – <i>Bohdan</i>	
10	N	<i>Sv. Lev Veliký – Evžen</i>	
11	P	Památka sv. Martina – <i>Martin</i>	
12	Ú	Památka sv. Josafata – <i>Benedikt</i>	
13	S	Památka sv. Anežky České – <i>Tibor</i>	
14	Č	Sv. Mikuláš Tavelič – <i>Sáva</i>	
15	P	Sv. Albert Veliký – <i>Leopold</i>	
16	S	Sv. Markéta Skotská, sv. Gertruda – <i>Otmar</i>	
17	N	<i>Sv. Alžběta Uherská – Mahulena</i>	<i>Mezinárodní den studentstva Den boje za svobodu a demokracii</i>
18	P	Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla – <i>Romana</i>	
19	Ú	Sv. Mechtilda – <i>Alžběta</i>	<i>Světový den chudých – Den Bible</i>
20	S	Sv. Felix z Valois – <i>Nikola</i>	
21	Č	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě – <i>Albert</i>	
22	P	Památka sv. Cecílie – <i>Cecílie</i>	
23	S	Sv. Klement I., sv. Kolumbán – <i>Klement</i>	
24	N	<i>Sv. Ondřej Dung-Lac a druhé – Emílie</i>	<i>Slavnost Ježíše Krista Krále XXXIX. mezinárodní den mládeže</i>
25	P	Sv. Kateřina Alexandrijská – <i>Kateřina</i>	
26	Ú	Sv. Silvestr, bl. Jakub Alberione – <i>Artur</i>	
27	S	Sv. Virgil – <i>Xénie</i>	
28	Č	Sv. Mansuet (Miloslav) – <i>René</i>	
29	p	Sv. Saturnin – <i>Zina</i>	
30	S	Svátek sv. Ondřeje, apoštola – <i>Ondřej</i>	

Prosinec

2024

1	N	Sv. Edmund Kampián – <i>Iva</i>	1. neděle adventní, nedělní cyklus C <i>Světový den boje proti AIDS</i>
2	P	Sv. Bibiána – <i>Blanka</i>	
3	Ú	Památka sv. Františka Xaverského – <i>Svatoslav</i>	
4	S	Sv. Jan Damašský, sv. Barbora – <i>Barbora</i>	
5	Č	Sv. Sába – <i>Jitka</i>	
6	P	Sv. Mikuláš – <i>Mikuláš</i>	
7	S	Památka sv. Ambrože – <i>Benjamín, Ambrož</i>	
8	N	<i>Květoslava</i>	
9	P	Sv. Jan Didak Cuauhtlatotzin, sv. Valérie – <i>Vratislav</i> Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu	
10	Ú	Panna Maria Loretánská, sv. Julie a Eulálie – <i>Julie</i>	<i>Den lidských práv</i>
11	S	Sv. Damas I. (Hostivít) – <i>Dana</i>	
12	Č	Panna Maria Guadalupská – <i>Simona</i>	
13	P	Památka sv. Lucie (Světluše) – <i>Lucie</i>	
14	S	Památka sv. Jana od Kříže – <i>Lýdie</i>	
15	N	Sv. Valerián – <i>Radana, Radan</i>	
16	P	Sv. Adelhaida (Adéla) – <i>Albína</i>	
17	Ú	Sv. Lazar – <i>Daniel</i>	Příprava na vánoční svátky (17.–24. 12.)
18	S	Sv. Rufus a Zosim – <i>Miloslav</i>	
19	Č	Bl. Urban – <i>Ester</i>	
20	P	Sv. Dominik Siloský – <i>Dagmar</i>	
21	S	Sv. Petr Kanisius – <i>Natálie</i>	
22	N	Sv. Servul – <i>Šimon</i>	
23	P	Sv. Jan Kentský – <i>Vlasta</i>	
24	Ú	Štědrý den – <i>Adam a Eva</i>	
25	S	Slavnost Narození Páně – <i>1. svátek vánoční</i>	
26	Č	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka – <i>Štěpán, 2. svátek vánoční</i>	
27	P	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty – <i>Žaneta</i>	
28	S	Svátek Svatých Mládětek, mučedníků – <i>Bohumila</i>	
29	N	Sv. Tomáš Becket – <i>Judita</i>	Svátek Svaté rodiny
30	P	Sv. Evžen – <i>David</i>	
31	Ú	Sv. Silvestr I. – <i>Silvestr</i>	Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc v novém roce

1. leden

Pondělí

Slavnost Matky Boží, Panny Marie

Světový den modliteb za mír

Nový rok

Den obnovy samostatného českého státu

Nm 6,22-27; Žl 67; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

■ Evangelium

Lk 2,16-21

Pastýři pospíchali do Betléma a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

■ Podnět k rozjímání

Bůh dává každému z nás poslání, také skrze nás chce přicházet do tohoto světa. A naše poslání je darem, jímž můžeme sloužit druhým, ale i pramenem úžasu nad Boží pokorou a důvěrou v nás. Ten jediný, který nepotřebuje nikoho a nic, si nás zve ke spolupráci na svém díle. Tak jako Ježíšova matka Maria i my poznáváme své poslání postupně, někdy se nám po kouscích odkrývá po celý život. Může se to dít i skrze druhé lidi a nemusejí to být zrovna proroci. Asi těžší měl kdy Bůh k někomu blíží než právě k Panně Marii, přesto jsou pro ni slova prostých pastýřů velkým povzbuzením a obohacením, světlem do dalších dní.

Už jsme někdy zažili podobné povzbuzení? A koho jsme my sami povzbudili a potvrdili v tom, že je na svém místě?

1 Jan 2,22-28; Žl 98; Jan 1,19-28

■ Evangelium

Jan 1,19-28

Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: Vyrovnejte cesty Pánu, jak řekl prorok Izaiáš.“ Ti poslaní byli z farizeů. Zeptali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánků.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

■ Podnět k rozjímání

Jan Křtitel může křtít pouze vodou a jen tím odkazuje na toho, kdo přichází po něm. Obojí dělá věrně a stává se to jeho slávou. On sám není Mesiášem ani Vykupitelem, jakkoli Kristu připravuje cestu, a co je mu velice ke cti – ani se tak netváří!

Nikdo z nás nezná řešení na všechny světové problémy, často neumíme vyřešit ani ty osobní. Tak jako Jan ale můžeme odkazovat na Krista, skutečného Božího Beránka, a nasadit se pro dobro, nakolik nám stačí síly. Musíme ovšem přijmout, že tou „hvězdou“ zůstává Pán.

1 Jan 2,29 – 3,6; Žl 98; Jan 1,29-34

■ Evangelium

Jan 1,29-34

Na druhý den (Jan) viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Po mně přijde ten, který má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘ Ani já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven izraelskému národu.“ A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem Svatým.‘ A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“

■ Podnět k rozjímání

Bůh ve svém tajemství vždy výrazně přesahuje naše poznání. Jan Křtitel zde jako Boží přítel svědčí o pravdě, která ho převyšuje; neváhá ji vyznat, aniž by jí plně rozuměl, a pobízí i nás, abychom pro ni otevřeli oči. Velcí Boží přátelé nás svým svědectvím mohou přivádět k úžasu – již tady na zemi se díky nim můžeme nadchnout pro Boha, navzdory své omezenosti.

Já v sobě možná Božího přítele úplně nevidím, ale je zřejmé, že už od křtu ve mně mocně působí Duch Svatý. A jistě by chtěl působit mnohem víc, kdybych o to stál.

1 Jan 3,7-10; Žl 98; Jan 1,35-42

■ Evangelium

Jan 1,35-42

Druhý den Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

■ Podnět k rozjímání

Během života se kolem nás čas od času mohou vynořit lidé, pro které jsme inspirací. V něčem na nás navazují, v jiném k nám dokonce vzhlízejí: to se většinou děje u vlastních dětí – přinejmenším po určité době – ale i tam, kde jsme někomu v jisté fázi jeho života nějak pomohli nebo dobře poradili. Nic z toho z nás ovšem nedělá jejich vykupitele. Nemají následovat nás, nemají se připodobňovat nám, ale měli by dozrávat v kráse a důstojnosti Božích dětí.

Dovedeme dopřát svým dětem (i těm duchovním) svobodu a důvěřovat jim, že půjdou za pravdou i bez nás?

1 Jan 3,11-21; Žl 100; Jan 1,43-51

■ Evangelium

Jan 1,43-51

Ježíš se rozhodl, že půjde do Galileje. Potkal Filipa a vyzval ho: „Pojď za mnou!“ Filip pocházel z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova. Filip potkal Natanaela a řekl mu: „Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci! Je to Ježíš, syn Josefův z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“ Filip odpověděl: „Pojď a podívej se!“ Ježíš uviděl Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „To je pravý Izraelita, v kterém není lsti.“ Natanael se ho zeptal: „Odkud mě znáš?“ Ježíš mu odpověděl: „Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.“ Natanael mu na to řekl: „Mistře, ty jsi Boží Syn, ty jsi král Izraele!“ Ježíš mu odpověděl: „Proto věříš, že jsem ti řekl: Viděl jsem tě pod fíkovníkem?“ Uvidíš ještě větší věci.“ A dodal: „Amen, amen, pravím vám: Uvidíte nebe otevřené a Boží anděly vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“

■ Podnět k rozjímání

Kdybychom se dnes setkali s Kristem, kde by mohl říct, že nás viděl (třeba včera večer)? V každém případě je zřejmé, že se o Natanaelovi vyjadřuje pochvalně: je dobré si všimnout, že i když nás Pán opravdu vidí úplně všude, nezajímají ho jen naše slabosti a hříchy. Bůh sice může člověka oslovit, i kdyby byl do té doby pro jeho hlas úplně hluchý, ale ten ho snáz zaslechne, pokud ho aspoň trochu hledal.

A co já? Jak moc žiju pod Božím pohledem? A dávám Pánu nějaký prostor, aby mě mohl oslovit?

Iz 60,1-6; Žl 72; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

Evangelium

Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: „A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.““ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle – hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili do své země jinou cestou.

O mudrcích z východu nevíme nic bližšího, každopádně v něčem pochopili Boží zjevení lépe než samotní Izraelité. A hlavně, nechali se jím pohnout, vykročili ze zajetých kolejí, „ze své komfortní zóny“, jak se dnes říká. Možná je při příchodu do Izraele a při pohledu na tamní „nepříliš nadšené“ věřící dokonce napadlo, proč by se měl Bůh chtít zjevovat právě v tomhle národě. Rozhodně se však nenechávají nakazit všeobecnou lhostejností – Písmo přímo říká, že měli z opětovného zjevení hvězdy nevýslovnou radost.

Stejnou radost můžeme zakoušet i my, kdykoli si uvědomíme, že Pán se skutečně narodil a žil náš život, že o nás ví a svítí nám na cestu svým slovem.

Iz 42,1-4.6-7; Žl 29; Sk 10,34-38
nebo Iz 55,1-11; Iz 12; 1 Jan 5,1-9; Mk 1,6b-11

Evangelium

Mk 1,6b-11

Jan kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.“ V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a dal se od Jana v Jordáně pokřtít. Hned jak vystupoval z vody, spatřil, že se nebe rozevřelo a že se na něho snáší Duch jako holubice. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“

Podnět k rozjímání

Otec se hlásí ke svému Synovi, hledí na něho s láskou, veřejně to vyznává. Hned v začátcích Ježíšovy veřejné činnosti mu vyjadřuje bezmeznou důvěru; nečeká s tím až na Kalvárii.

Stejně se Kristus zná i k nám, ke svým učedníkům. Ví, že nejsme dokonalí, a přesto nám důvěřuje a vede nás životem, dokonce i tehdy, když předvídá naše selhání, tak jako u Petra. A pokud se my nezřekneme jeho, ani on se nás nikdy nezřekne.

1 Sam 1,1-8; Žl 116B; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

Nevíme, jak konkrétně vypadal každodenní program apoštolů poté, co je Kristus povolal k následování. Byli s ním celou dobu, scházeli se častěji či méně často, podnikali misijní cesty? Následování však v každém případě převrátilo jejich životy naruby. Měli jistě tisíc důvodů, proč zůstat jen u toho, čemu se věnovali do té doby – stejně jako my. Kristovo osobní povolání muselo člověkem zabloumat, ale ne každý dokázal odpovědět tak velkoryse jako oněch Dvanáct.

Jak je to se mnou? Žiju, přežívám, stěžuji si na všechno..., nebo se dávám Pánu plně k dispozici?

1 Sam 1,9-20; 1 Sam 2; Mk 1,21b-28

■ Evangelium

Mk 1,21b-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš hned v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

■ Podnět k rozjímání

Zlo parazituje na dobrou a potřebuje si ho ujařmit. Křičí tedy, hrozí a působí strach. Vzbuzují klamný dojem, že Bůh se staví nejen proti zlu, ale i proti člověku, který mu propadl. Máme-li z Boha strach, znamená to, že ho ještě moc dobře neznáme.

Dokážeme docenit i duchovní zdraví a osvobození, které nám Kristus nabízí? A to i v případě, že nás cesta k uzdravení či osvobození bude něco stát?

1 Sam 3,1-10.19-20; Žl 40; Mk 1,29-39

■ Evangelium

Mk 1,29-39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoloval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galileji, kázal v jejích synagogách a vyháněl zlé duchy.

■ Podnět k rozjímání

Boží všemohoucnost se vysvětluje nikoli tak, že Bůh může všechno, ale že Bůh může všechno, co chce. Samozřejmě ne vždy chce totéž, co chceme my, a už vůbec ne právě tehdy, kdy to chceme my.

Boží Syn je ve své lásce svobodný. Přišel hlásat Boží království a zázraky mu sloužily jako znamení, která na něj odkazovala. Nikdy sice nelenošil, ale ani se nenechal zotročit dobře míněnými pokyny „měl bys ještě“. Priority hledal v důvěrném rozhovoru s Otcem, uměl lidem říkat ano i ne.

1 Sam 4,1-11; Žl 44; Mk 1,40-45

■ Evangelium

Mk 1,40-45

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili lidé odevšad.

■ Podnět k rozjímání

Zkusme se vžít do role toho malomocného. Co myslíme, že by asi Kristus odpověděl nám, kdybychom mu řekli totéž: „Chceš-li, můžeš mě očistit“? Možná: „A zasloužíš si to?“, „Co za to?“ nebo „Vždyť sis to způsobil sám!“ Pán však odpovídá zcela přímočaře: „Chci, buď čistý!“ Smyslem odpuštění a očištění jistě není, abychom si konečně mohli dělat, co chceme, nýbrž abychom snáze dorůstali do plnosti Kristovy. Očištění je darem, který buď využijeme k růstu, nebo ho promarníme. Důvěřuji Pánu, že mě chce skutečně osvobodit a pomáhat mi v této svobodě žít?

1 Sam 8,4-7.10-22a; Žl 89; Mk 2,1-12

■ Evangelium

Mk 2,1-12

Když se Ježíš po (několika) dnech vrátil do Kafarna, proslechlo se, že je doma. Sešlo se tolik lidí, že už nestačilo ani místo přede dveřmi, a on jim hlásal Boží slovo. Tu k němu přicházeli s ochrnutým, čtyři ho nesli. Pro množství (lidí) se s ním nemohli k němu dostat. (Proto) nad tím místem, kde byl (Ježíš), odkryli střechu, udělali otvor a spustili dolů lehátko, na kterém ochrnutý ležel. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Seděli tam však někteří z učitelů Zákona a ve svém srdci uvažovali: „Jak může ten (člověk) tak mluvit? Vždyť se rouhá! Hříchy přece může odpouštět jenom sám Bůh.“ Ježíš hned svým duchem poznal, že tak u sebe uvažují, a řekl jim: „Proč tak ve svém srdci uvažujete? Co je snadnější – říci ochrnutému: ‚Odpouštějí se ti hříchy‘, nebo říci: ‚Vstaň, vezmi své lehátko a chod‘? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ – řekl ochrnutému: „Pravím ti, vstaň, vezmi své lehátko a jdi domů!“ On vstal, ihned vzal lehátko a přede všemi odešel, takže všichni žasli, velebili Boha a říkali: „Něco takového jsme ještě nikdy neviděli!“

Někteří biblisté říkají, že těmi čtyřmi, kteří nesli ochrnuého, byli nedávno povolání apoštolové. Chtějí nemocnému nabídnout, koho sami našli, dokonce pomáhají odstranit překážky, jež mu brání v setkání s Ježíšem.

Stejně i já mohu věrohodně zprostředkovat kontakt s Kristem, pokud jsem ho sám navázal, a vždycky mě to něco stojí: můj čas, námahu, ochotu překonat svou pohodlnost a nesmělost atp. A nemusí to vyjít, Bůh může vstoupit do života druhého jindy a skrze někoho jiného.

Jak reaguji na nouzi svých bližních: uhýbám pohledem, nepřipouštím si ji, případně obviňuji potřebné, že si nejspíš za vše mohou sami? Anebo jsem ochoten jim naslouchat a podle svých sil a možností pro ně něco udělat?

1 Sam 9,1-4.17-19; 10,1a; Žl 21; Mk 2,13-17

■ Evangelium

Mk 2,13-17

(Ježíš) znovu vyšel k moři. Všechnen lid přicházel k němu a on je učil. Když šel dál, uviděl Alfeova syna Léviho, jak sedí v celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Když pak byl (Ježíš) u stolu v jeho domě, mnoho celníků a hříšníků zaujalo místo u stolu s ním a s jeho učedníky; bylo totiž mnoho těch, kdo ho následovali. Když učitelé Zákona z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, řekli jeho učedníkům: „Proč jí s celníky a hříšníky?“ Ježíš to zaslechl a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem povolat spravedlivé, ale hříšníky.“

■ Podnět k rozjímání

Někteří lidé jsou nám bližší a jiní méně. Navíc ne všichni, které máme rádi, se mají rádi i mezi sebou, ne všichni se vzájemně respektují. O Kristu víme, že přišel spasit všechny lidi, pravděpodobně i takové, před kterými se o něm ostýcháme mluvit (protože „by to asi nepobrali“).

Co myslíme: udělal Pán Ježíš Matoušovi ostudu, když večerel v jeho domě, v přítomnosti ostatních celníků a farizeů? Bezpochyby dokázal udělat rozruch, obzvlášť když narazil na lidskou pýchu. Ale zjevně si také uměl lidi získat – tím, že vždy mistrně navázal na to, co bylo v každém dobrého.

1 Sam 3,3b-10.19; Žl 40; 1 Kor 6,13c-15a.17-20; Jan 1,35-42

Evangelium

Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

Podnět k rozjímání

Kristus se ptá i mě: „Co bys chtěl, co hledáš?“

Mnohdy nás podobná otázka zaskočí, protože to vlastně úplně nevíme. Jednou toho chceme hodně najednou, jindy vůbec nic a leckdy sami netušíme, co hledáme. Ondřejova otázka „kde bydlíš?“ však míří k podstatě – a stejně podstatná je i Kristova odpověď.

Bůh se nespokojil s tím, aby nám poskytl filozofické, morální či praktické odpovědi. Zve mě do své blízkosti, k osobnímu vztahu: odtud se odvíjí všechno ostatní.

1 Sam 15,16-23; Žl 50; Mk 2,18-22

■ Evangelium

Mk 2,18-22

Janovi učedníci a farizeové se (právě) postili. (Lidé) přišli k Ježíšovi s otázkou: „Proč se Janovi učedníci a učedníci farizeů postí, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Ježíš jim odpověděl: „Mohou se postit hosté na svatbě, dokud je ženich s nimi? Dokud mají ženicha mezi sebou, nemohou se postit. Přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom, v ten den, se budou postit. Nikdo nepřišívá záplatu z neseprané látky na staré šaty, jinak se ten nový přišíť kus ze staré látky vytrhne a díra se jen ještě zvětší. A nikdo nenalévá mladé víno do starých měchů, jinak víno měchy roztrhne a přijde nazmar víno i měchy. Mladé víno do nových měchů!“

■ Podnět k rozjímání

Kdokoli se chtěl dostat do Ježíšovy blízkosti, narazil na nedokonalé učedníky. Máme zkušenost, že mezi učitelem a žáky bývá rozdíl, natož když šlo o Krista: ten rozdíl musel být propastný. Přesto své učedníky hájí a nikdy nezpochybňuje, že je povolal a že o ně stojí. Všimněme si, že Ježíš také nepřipouští žádné srovnávání, ani je s nikým nesrovnává. Může nám být útěchou, že stejný přístup má i vůči každému z nás – a to i tam, kde bychom zjevně nevyšli jako vítězové.

1 Sam 16,1-13; Žl 89; Mk 2,23-28

■ Evangelium

Mk 2,23-28

Jednou v sobotu procházel (Ježíš) obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které smějí jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“

■ Podnět k rozjímání

Předpokládám, že kdyby se farizeové zeptali přímo učedníků, zavládlo by rozpačité ticho. Být dopaden při činu – co na to říct?

Můžeme k druhým přistupovat s posuzováním a kritikou, anebo se snahou o porozumění. Bůh umí obojí, jelikož nikdy neodděluje pravdu a lásku; a rád by to naučil i nás. Je dobré mít na paměti, že skutečnost je vždy širší než to, co o ní v té které chvíli víme a soudíme.

1 Sam 17,32-33.37.40-51; Žl 144; Mk 3,1-6

■ Evangelium

Mk 3,1-6

(Ježíš) opět vstoupil do synagogy. Byl tam člověk s ochrnutou rukou. Dávali (na Ježíše) pozor, zdali ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. On tomu člověku s ochrnutou rukou řekl: „Vstaň, pojď doprostřed!“ Pak se (farizeů) zeptal: „Smí se v sobotu jednat dobře, anebo zle? Život zachránit, anebo zabít?“ Ale oni mlčeli. Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce, rozhlédl se po nich s hněvem a řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku!“ Vztáhl ji, a ruka byla zase v pořádku. Farizeové šli hned ven a s herodovci se proti němu radili, jak by ho zahubili.

■ Podnět k rozjímání

Proč Pán tolik neuzdravoval i v jiné dny než v sobotu? Možná to jen není zapsáno, poněvadž to nebudilo takovou pozornost. Anebo volil sobotu záměrně? V tento den si Izrael připomínal, jak Bůh odpočinul po stvoření, ale také slavné vysvobození z egyptského otroctví. A Pán svým uzdravením osvobozuje ochrnutého z pout, která mu nasadila nemoc. Den Páně má tedy sloužit k rozhojnění života. Je časem odpočinku, ale i krokem k větší svobodě, k osvobození ode všech pout a závislostí – kromě té na Bohu, protože pouto s ním je zárukou mého života.

1 Sam 18,6-9; 19,1-7; Žl 56; Mk 3,7-12

■ Evangelium

Mk 3,7-12

Ježíš se uchýlil se svými učedníky k moři a velké množství lidu z Galileje šlo za ním. Také z Judska, z Jeruzaléma, z Idumeje, ze Zajordání, i z okolí Tyru a Sidónu přišlo k němu mnoho lidí, protože slyšeli, co všechno koná. Tu řekl svým učedníkům, že mají mít pro něho připravenou loďku, aby se na něho (lidé) netlačili. Mnoho jich totiž uzdravil, takže se neduživí hrnuli k němu, aby se ho mohli dotknout. Kdykoli ho viděli nečistí duchové, padali před ním na zem a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“ On jim však přísně zakazoval, aby ho neprozrazovali.

■ Podnět k rozjímání

Chránil se Pán, aby si z něho nemocní „neodčerpávali“ božskou moc? To určitě ne. Neujel před nimi, pouze chtěl získat prostor, aby mohl hlásat evangelium. Kdykoli si z něho lidé jen pokoušeli brát, např. uzdravující moc, nemuselo to mít nutně pozitivní dopad na jejich život, ba mohlo jim to i uškodit (uzdravený sobec si už nad Pánem hlavu neláme, už ho teď „nepotřebuje“). Kristus ovšem přišel hlásat evangelium jako cestu do Božího království, uzdravení a zázraky jen dosvědčovaly jeho božskou autoritu – ukazovaly na něho jako na Mesiáše. To podstatné bylo a je vykročit za ním.

1 Sam 24,3-21; Žl 57; Mk 3,13-19

■ Evangelium

Mk 3,13-19

Ježíš vystoupil na horu, zavolal k sobě ty, které sám chtěl, a (oni) přišli k němu. A ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, protože je chtěl posílat kázat, a to s mocí vyhánět zlé duchy. (Ustanovil těchto dvanáct:) Petra – to jméno dal Šimonovi, Jakuba, (syna) Zebedeova, a jeho bratra Jana – ty pojmenoval Boanerges, to je „Synové hromu“, Ondřeje a Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba, syna Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského a Jidáše Iškariotského, který ho pak zradil.

■ Podnět k rozjímání

Jak je to s mým povoláním? Znamená to snad, že kdybych se na tom kopci u Ježíše objevil jako třináctý, že už se nevejdu do počtu? Tak to určitě není, ovšem tentokrát na hoře bylo právě těch dvanáct, které tam Ježíš chtěl mít.

Jisté je, že Bůh ví o každém z nás osobně: zamiloval si mě daleko dřív, než jsem ho já mohl poznat. A svou lásku k nám projevuje i tím, že každého povolává, pro každého má konkrétní poslání.

2 Sam 1,1-4.11-12.19.23-27; Žl 80; Mk 3,20-21

■ Evangelium

Mk 3,20-21

Když Ježíš vešel do jednoho domu, znovu se shromáždil zástup (lidu), takže se nemohli ani najíst. Jakmile o tom uslyšeli jeho příbuzní, vypravili se, aby se ho zmocnili; říkalo se totiž, že se pomátl na rozumu.

■ Podnět k rozjímání

Jsou chvíle, kdy bychom něco udělali jinak než Ježíš. Rádi bychom mu poradili, upozornili ho na něco, co nezohlednil. Někdy bychom byli diplomatictější, jindy přímočařejší. Víme, že naše rady nepotřebuje, ale stejně nám to nedá, leckdy tyhle naše snahy prosakují i do našich modliteb.

Ježíšovi příbuzní to zřejmě měli podobně: mohli se také obávat, že kvůli němu budou mít problémy. Přitom viděli, kolik dělá dobra a že za ním jdou celé zástupy. Co si o nich asi mysleli? Že jsou to sami podivíni a fanatici, na rozdíl od nich, těch rozumných, kteří Ježíše přece dobře znají?

Jak snadno se můžeme mýlit, když se pustíme do posuzování druhých – natož když soudíme jejich vztah s Bohem.

Jon 3,1-5.10; Žl 25; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20

■ Evangelium

Mk 1,14-20

Když byl Jan (Křtitel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu.“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova (syna) Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

■ Podnět k rozjímání

Asi neznáme mnoho dokonalých politiků, nadřízených, rodičů, kněží a jiných autorit. Často umíme velmi dobře zhodnotit, co jim nejde a proč. Nezřídka býváme velmi nároční i na sebe. Kdyby si Bůh dělal všechno sám, asi by to nemělo chybu. On to tak ale nechtěl, i když tím riskuje, že mu to budeme více či méně kazit. Zjevně mu nejde o sterilní dokonalost, ale spíš o souhru s člověkem, o živý vztah: ten je jeho radostí a slávou. Proto asi povolal i mě, byť tak nedokonalého, abych světu zrcadlil určitý rys jeho tváře.

Pane můj, stále se to jen učím, ale rád bych k tomu dobře využil i ten dnešní den.

2 Sam 5,1-7.10; Žl 89; Mk 3,22-30

Evangelium

Mk 3,22-30

Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili (o Ježíšovi): „Je posedlý Belzebubem! Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“ Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v sobě rozdvojeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvojen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit. Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu Svatému, nedojde odpuštění navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“

Podnět k rozjímání

Důvěřujeme Pánu, že to s námi myslí dobře, nebo mu podsouváme, že jakmile mu řekneme ano, on nás vezme za slovo (ve smyslu „nabídni prst, a on si vezme celou ruku“)?

Tolikrát býváme až naivně důvěřiví, a přitom ve vztahu k Pánu zůstáváme ostražití. A přitom chová-li vůči někomu nedůvěru, přestože je ke mně dobrý, těžko se mnou může navázat hlubší vztah; navíc bez mé vůle ji nemůže překonat, natož ji silou překlomit v důvěru. Ne nadarmo říkáme, že někomu „věnujeme důvěru“.

2 Sam 6,12b-15.17-19; Žl 24; Mk 3,31-35

■ Evangelium

Mk 3,31-35

Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem něho sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří se děli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

■ Podnět k rozjímání

Někdy si s cizími lidmi rozumíme lépe než se svými blízkými. Sdílíme s nimi společné zájmy, moc toho po nás nechtějí, případně chtějí jen to, co jim můžeme a chceme dát; naši blízcí bývají leckdy náročnější. Do jaké kategorie počítáme Krista – k těm cizím, anebo vlastním? Nabízí nám opravdu blízký vztah, dává nám možnost stát se jeho rodinou, nikdy se však nespokojí s vnějškovostí ani polovičatostí. Ovšem jedině blízký vztah s ním umožňuje vznik něčeho hlubšího, co by při „vztahu na dálku“ nikdy nemohlo vzniknout.

2 Sam 7,4-17; Žl 89; Mk 4,1-20

Evangelium

Mk 4,1-20

(Ježíš) začal opět učit u moře. Shromáždil se u něho velký zástup. Vstoupil proto na loď na moři a posadil se. Celý zástup stál u moře na břehu. Učil je mnoho v podobenstvích a ve svém učení jim řekl: „Slyšte! (Jeden) rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padlo některé (zrno) na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali ho. Jiné padlo na kamenitou půdu, kde nemělo mnoho prsti; hned sice vyklíčilo, protože neleželo v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo ho, takže uschlo, protože nezapustilo kořeny. Jiné zrno padlo do trní; trní vzešlo a udušilo ho, takže nepřineslo plody. Jiné však padlo na dobrou půdu, vzešlo, rostlo a přineslo užitek: některé třicetnásobný, jiné šedesátinásobný, jiné stonásobný.“ A řekl: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Když byl (později) sám, ptali se ho ti, kdo byli s ním, spolu s Dvanácti, (jaký smysl mají) podobenství. A řekl jim: „Vám je dáno tajemství Božího království, ale ostatním, kdo jsou mimo, se všechno předkládá v podobenstvích, aby se stále dívali, ale neviděli, stále poslouchali, ale nerozuměli, aby se neobrátili a nebylo jim odpuštěno.“ A řekl jim: „Nerozumíte tomu podobenství? Jak pak chcete porozumět všem ostatním podobenstvím? Rozsévač rozsévá slovo. Těmi na okraji cesty, kde se slovo rozsévá, (se rozumějí) ti, kteří ho slyší, ale hned přijde satan a obere je o slovo do nich zaseté. (Podobně je tomu) u těch, kde se rozsévá na skalnatou půdu: když to

slovo slyší, hned ho s radostí přijmou, ale nemají v sobě kořen, jsou nestálí. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadají. U jiných se rozsévá do trní: ti slovo slyší, ale světské starosti, záliba v bohatství a všelijaké jiné vzniklé touhy slovo udusí, takže zůstane bez užitku. Těmi pak, u nichž je zaseto do dobré půdy, (se rozumějí) ti, kteří slovo slyší a přijímají a přinášejí užitek: třicetinasobný, šedesátinasobný i stonásobný.“

■ Podnět k rozjímání

Půdu můžeme mít dobrou či méně kvalitní, můžeme ji hnojit, nebo také nechat ladem. V každém případě platí, že pokud tento obraz aplikujeme na ochotu přijímat Boží slovo, hned vidíme, že svou „půdu“ můžeme dost ovlivnit: můžeme být vytrvalí či nestálí, můžeme dovolit, aby se v našem životě rozbujelo trní, které pak udusí Boží slovo. Ale také se můžeme učit, jak Boží slovo přijímat a jak se mu víc otevírat, aby mohlo přinášet ovoce.

Vlastní užitek už způsobuje Boží moc, takové je zaslíbení. Já mám jen Boží slovo s otevřeným srdcem přijmout.

Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22; Žl 117; Mk 16,15-18

■ Evangelium

Mk 16,15-18

Když se Ježíš naposled zjevil jedenácti (apoštolům), řekl jim: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo však neuvěří, bude zavržen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ve jménu mém budou vyhánět zlé duchy, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady (do ruky), a když vypijí něco smrtelně jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví se.“

■ Podnět k rozjímání

Víra je vztah. Když uvěřím a přijmu křest, navazuje se tím v zárodku vztah z obou stran (z Boží i mé) a může se začít rozvíjet. Sílu má ale různou – stejně jako to bývá u přátel: některého rád vidím, jinému občas pomohu a pro dalšího možná skočím i do ohně. Stejně je tomu i se vztahem vůči Kristu a jeho důsledky. Vkládám v něj doopravdy všechnu svou důvěru?

2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5; Žl 96; Lk 10,1-9

■ Evangelium

Lk 10,1-9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‚Přiblížilo se k vám Boží království!‘“

■ Podnět k rozjímání

Dneska slyšíme o vyslání širšího okruhu učedníků, kteří také chodili s Ježíšem. Možná nás překvapí, že jich Pán rozeslal tolik najednou, a zdánlivě zcela bez dozoru. Jde o to, že my všichni jsme misionáři, jak nám připomíná papež František: my všichni máme dosvědčovat živého Krista, slovem i životem. Všimněme si té pozoruhodné kombinace pokynů na cestu: „Modlete se (za nové zvěstovatele)...“, ale také „Jděte!“ (vy sami): neschovávejte se za modlitbu. Dobrá zpráva je, že i pro nás platí zaslíbení: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny...“ (Mt 28,20).

2 Sam 12,1-7a.10-17; Žl 51; Mk 4,35-41

■ Evangelium

Mk 4,35-41

Jednoho dne večer vyběhl Ježíš své učedníky: „Přeplavme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali (Ježíše) s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď, a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti to jedno, že hyneme?“ Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, veliká bázeň, a říkali si mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

■ Podnět k rozjímání

Když jde všechno hladce, můžeme kráčet životem, aniž bychom hloubali nad tím, co mu svědčí, a co mu naopak neprospívá. Bůh nás občas vysílá na rozbouřené moře, protože teprve tam narazíme na své limity a potřebujeme aktivovat důvěru v Boha.

Mám také tendenci jít Ježíšem zabloumat a vzbudit ho, nebo se zatím spíš spoléhám jen na sebe a na své síly? Nevkrádá se mi někdy pocit, že on přece (na rozdíl ode mě) neví, o čem je obyčejný život? Opravdu ale Ježíš spí a vůbec netuší, co se děje?

Dt 18,15-20; Žl 95; 1 Kor 7,32-35; Mk 1,21b-28

■ Evangelium

Mk 1,21b-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Víím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“ Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“ A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

■ Podnět k rozjímání

Někdy bychom si přáli, aby Bůh projevil svou moc, skoncoval se zlem, odměnil dobro, a pokud možno hned. Jakmile ovšem začne projevoval svou moc, zmocňuje se nás strach – situace se nám vymyká z rukou. Přišel jsi nás zahubit, nebo spasit? Je evangelium vskutku radostná zvěst? Nějaký kříž neseme v životě všichni, ať už s Bohem, nebo bez Boha: ovšem ve spojení s Pánem a s jeho křížem musí nakonec i zlo sloužit dobru.

2 Sam 15,13-14.30; 16,5-13a; Žl 3; Mk 5,1-20

Evangelium

Mk 5,1-20

Ježíš a jeho učedníci se přeplavili na druhý břeh moře do gerazenského kraje. Sotva vystoupili z lodi, hned proti němu běžel z hrobních slují člověk posedlý nečistým duchem. Bydlel v hrobových jeskyních a už ani řetězy ho nikdo nemohl svázat. Často ho totiž spoutali okovy na nohou a řetězy na rukou, ale on řetězy na sobě roztrhal a okovy rozlámал – nikdo neměl sílu ho zkrotit. Po celé dny a noci (se potuloval) po těch jeskyních a po horách, křičel a tloukl se kameny. Když zdálky spatřil Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem a hrozně vykřikl: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Zapřísahám tě při Bohu, netrap mě!“ Ježíš mu totiž řekl: „Nečistý duchu, vyjdi z toho člověka!“ Také se ho zeptal: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Moje jméno je Pluk, protože je nás mnoho.“ A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny. Na stráni se tam páslo velké stádo vepřů. (Ti zlí duchové) ho prosili: „Pošli nás do těch vepřů. Nech nás do nich vejít.“ Ježíš jim to dovolil. Nečistí duchové vyšli a vstoupili do vepřů. A to stádo se hnalo po příkrém srázu do moře – bylo jich na dva tisíce – a v moři se utopilo. Pasáci vepřů utekli a oznámili to v městě i po dvorcích. Lidé se šli podívat, co se stalo. Když přišli k Ježíšovi a viděli toho posedlého zlými duchy, který jich mívával v sobě celý pluk, jak tam sedí oblečený a při zdravé mysli, padla na ně bázeň. Ti, kdo viděli, jak se to stalo s tím

posedlým a s vepři, jim to vypravovali. Tu začali Ježíše prosit, aby z jejich kraje odešel. Když nastupoval na loď, prosil ho ten bývalý posedlý, aby u něho směl zůstat. On mu to však nedovolil, ale řekl mu: „Jdi domů ke své rodině a vypravuj jim, jak veliké dobrodiní ti Pán prokázal a jak se nad tebou smíloval.“ Odešel tedy a začal v Desetiměstí rozhlašovat, jak veliké dobrodiní mu Ježíš prokázal. A všichni se tomu divili.

Podnět k rozjímání

Muž osvobozený z posedlosti byl vděčný – poslechl, uvědomil si, co získal, a přál si, aby teď Ježíše poznali i všichni jeho blízcí. Ale zdá se, že jim víc záleželo na stádech vepřů než na jejich příbuzném. Jeho posedlost byla vidět, jejich už tolik ne, ačkoli tu byly jisté podobnosti. Vztáhnou-li dnešní evangelium na sebe: toužím, aby mě Pán osvobodil od všech mých svázaností a závislostí, nebo si jen v duchu fandím, že moje slabosti a neřesti nejsou tak zjevné jako u těch druhých?